

Jutjat Social nº 21

Rda. de Sant Pere, 52 2ª planta
Barcelona

Actuacions nº **0251/11**

SENTENCIA nº 475 /11

Barcelona, 21 de desembre de 2011.

Ramon Llena Miralles, Magistrat titular del **Jutjat Social nº 21** d'aquesta Ciutat, vistes les actuacions nº **0251/11**, promogudes per Seccions Sindicals de CGT a SEAT Martorell i SEAT Zaona Franca contra Seat, S.A., en reclamació per **Conflicte Col·lectiu**, i considerant els següents,

I.- ANTECEDENTS

Primer.- El dia 21/03/11 es va repartir a aquest Jutjat demanda subscrita per la part actora, en la que demanava es dictes Sentència per la que es declarin extingits els dies de borsa a retornar per part dels treballadors.

Segon.- Admesa a tràmit i assenyalada data de judici, va tenir lloc el dia 29/6/2011 amb la compareixença de la part actora assistida de la graduada social Mª Isabel Molina Puyalon, i de la part demandada assistida i representada per l'advocat Santiago Gato García, en el que, es varen formular les alegacions i practicar les proves que consten en l'acta del judici.

Tercer.- En la tramitació d'aquest procediment s'han observat les prescripcions legals, excepte, en el seu cas, les relatives a terminis, que no han pogut complir-se pel volum d'assumptes que simultàniament es tramiten al Jutjat.

II.- FETS PROVATS

Primer.- Les relacions laborals a l'empresa es regeixen per conveni propi que en la edició vigent, publicada al BOE de 28/3/2006, estableix en el artº 73 una jornada de treball de 1712 hores anuals a distribuir en un total de 214 dies de treball.

Segon.- En l'artº 74 del Conveni, a l'objecte d'acomodar l'activitat laboral als requeriments de la demanda, s'estableix un Compte d'hores col·lectiu per a tot el personal de l'empresa de caràcter interanual i sense límit temporal, no obstant amb un saldo màxim negatiu de 280 hores i positiu de 200 hores, de tal manera que les hores de la jornada bàsica no treballades s'acumularan en negatiu en el Compte, i les hores treballades per sobre de la jornada bàsica, s'acumularan en positiu en el Compte.

Tercer.- També s preveu en el següent artº 75 del Conveni un compte d'hores personal per a cada treballador que reflectirà en negatiu el nombre d'hores treballat de menys, i en positiu el nombre d'hores treballat de mes, distingint les que tinguin origen col·lectiu o individual. Encara que el treballador presti serveis en menys o en mes hores de treball, la retribució serà la mateixa i les hores treballades de menys constituiran un deute de temps de treball que l'empresa podrà exigir en el mateix o en futurs exercicis. Mentre que les hores treballades de mes, compensaran, si fos el cas, les negatives existents, i si excedeix s'acumularan com a deute de jornada de l'empresa al treballador, establint un topall de 233 dies de treball anuals que excepcionalment poden arribar a 237. En tot cas el saldo d'hores positiu o negatiu es liquidarà en el moment de finalitzar el contracte de treball, així com també si el treballador accedeix a la jubilació parcial.

Quart.- La part actora ha intentat, sense èxit, la preceptiva conciliació administrativa prèvia, que finalitzà el dia 27/01/2011 amb el resultat de sense avenença.

III.- FONAMENTS JURÍDICS

PRIMER.- Els fets que es declaren provats s'han deduït, conforme al que disposa l'artº 97.2 de la Llei de Procediment Laboral, del contrast i valoració del conjunt dels diferents mitjans de prova practicats i demés elements de convicció concurrents, no obstant, de forma preeminent

o fonamental s'han obtingut en particular dels següents elements probatoris:

El 1r resulta del text del conveni col·lectiu referit.

El 2on. resulta del text del conveni col·lectiu referit.

El 3er. resulta del text del conveni col·lectiu referit.

El 4rt. resulta de la certificació de l'acta de conciliació aportada a la demanda.

SEGON.- Planteja la part demandada l'excepció de defecte el mode de proposar la demanda, aduint que no compleix els requisits generals ni els especials de l'artº 151 de l'Estatut dels Treballadors.

Es sabut que aquesta excepció no es factible en el procediment laboral en que, la obligació prevista a l'artº 81 de la Llei de Procediment Laboral de revisar d'ofici el compliment dels requisits de la demanda fa que no pugui ser admesa una demanda que no compleix els requisits, i si, no obstant supera el filtre, i es admesa, la conseqüència no es el propi d'una excepció processal, sinó la nul·litat d'actuacions i retroacció al moment immediatament anterior a l'admissió per tal d'esmenar la defectuosa revisió efectuada i que imposa l'esmentat artº 81.

En aquest cas, tanmateix, no hi va haver una revisió defectuosa, la demanda conte tot els elements previstos a l'artº 80 de la Llei de Procediment Laboral. Quant als requisits especials del procediment, continguts en l'artº 155, també es compleixen, fa la designa dels treballadors i empresa afectats, i conte referències als fonaments de dret, no solament la cita de normes en l'apartat corresponent, sinó que a través dels diferents apartats de la demandant incorpora a mes de circumstancies fàctiques, ombrosos fonaments de dret que son suficients al efectes de l'esmentat artº 155. Per tant, cal refusar aquesta excepció.

TERCER.- També planteja l'excepció de inadequació de procediment, aduint que en realitat s'està impugnant un conveni col·lectiu.

Cal negar aquesta afirmació i refusar l'excepció. No sempre que es qüestiona el contingut d'un precepte convencional suposa la

impugnació d'un conveni col·lectiu. De fet en totes les accions s'està qüestionant l'aplicació o interpretació d'alguna norma, i no obstant no es pretén la seva nul·litat, ni s'està formalment impugnant. Discutir un precepte no implica pretendre'n la nul·litat.

Per a constatar l'objecte el plet, sols cal llegir el petitum de la demanda, i en aquest cas es pales que no es pretén la nul·litat de cap precepte convencional, ni s'està impugnant la eficàcia general de cap precepte convencional. Únicament es pretén la interpretació parcial de quelcom que deriva de preceptes convencionals i constitueix una practica d'empresa, es a dir, en realitat es pretén delimitar l'ús que l'empresa pot fer d'un precepte convencional, el que encaixa de ple en l'objecte del procés de conflicte col·lectiu previst en l'artº 151.1 de la Llei de Procediment Laboral, sense que en cap cas suposi impugnació del conveni. Per tant cal refusar també aquesta excepció, doncs tampoc l'al·legació empresarial de que no afecta de manera generalitzada als treballadors, constitueix poc mes que part de l'estratègia per entorpir un procediment. Es evident que la pretensió es genèrica i de caràcter col·lectiu, que no va dirigida a persones concretes, tot i que pugui afectar a persones concretes com no pot ser d'un alta manera, però que va dirigida a la interpretació d'una practica empresarial de caràcter general que abasta de manera indeterminada a treballadors del centre de treball, afectació que pot ser tant anterior, com actual i també futura. Per tant compleix plenament el caràcter d'interès general per a un grup genèric de treballadors que prescriu el citat artº 151.1 de la Llei de Procediment Laboral..

QUART.- Dues qüestions planteja, si me no al cos de la demanda formulada, d'una banda i com a element fonamental el que qualifica indistintament de caducitat o prescripció del saldo horari, i de l'altra banda, les diferents condicions de categoria professional i retribució existents en el moment de generar el saldo d'hores i en el moment de compensar-lo.

→ En primer lloc, es pales que la part actora planteja l'extinció de la pretensió sobre un dret disponible, no sobre un dret indisponible, per tant mai pot ser caducitat en tant que la caducitat es dona únicament de manera imperativa quant esta expressament determinada i establert el seu termini, amb l'efecte d'extingir l'acció i evitar un pronunciament sobre el fons sense possibilitat de interrupció, de caràcter irrenunciable, i apreciable d'ofici sense necessitat de pretensió de part.

Quant a la prescripció, no obstant esser també un institut de segureta jurídica, es molt mes laxa i flexible, en tant que afecta drets disponibles, de maneta que es pot interrompre a voluntat de la part, i te un efecte preclusiu i renunciabile.

CINQUÈ.- Per tant, del contingut de la demanda es pot extreure que es planteja, en relació a l'estat negatiu de la borsa d'hores, la seva cancel·lació pe efecte de la prescripció extintiva.

El mateix Conveni col·lectiu que regula la qüestió ve a establir, en l'apartat tercer del artº 74, respecte al compte d'hores col·lectiu, que el compte es interanual, sense límit de temps. Aquesta expressió imprecisa tractant-se precisament d'un sistema d'acumulació de temps, cal entendre-la no obstant referida a la pervivència del sistema, es a dir, no es refereix a la quantitat il·limitada d'hores (temps) susceptible d'acumular, ja que a continuació ve a establir un límit concret al respecte, sinó a la durada del sistema, en el sentit que pot superar els paràmetres anuals de la jornada de treball que el mateix artº 73 anterior determina en congruència amb l'artº 34.1 de l'Estatut dels Treballadors, es a dir, l'expressió te la funció de habilitar un compte corrent d'hores permanent, en que continuament es puguin afegir o detreure hores de treball sense data de tancament, no es un compte per un temps cert, ni es un compte anual, sinó un compte indefinit. Això es si mes no el que resulta del text i que vindria a expressar la voluntat dels negociadors, segurament centrats en com superar el límit o còmput anual del artº 34 de l'Estatut dels Treballadors.

Tanmateix això no impedeix el joc de la prescripció, que no va referida a la durada del sistema, ni a la seva continuïtat, sinó a la vida útil dels seus "imputs" individualment considerats, es a dir, quant de temps es pot mantenir un determinat assentament en el compte sense compensar o cancel·lar. No estableix el pacte cap criteri respecte a la prescripció, o respecte a quant de temps es pot mantenir expectant i sense compensar una determinada i concreta aportació positiva o negativa d'hores.

Tampoc l'artº 75, respecte al compte personal, aporta criteris al respecte sinó que de manera mes implícita, ve a ratificar únicament la voluntat de pervivència temporal del sistema i la franquejabilitat del límit a anual, al dir en l'apartat segon que es podran compensar en futurs exercicis, o quant a l'apartat sisè únicament en preveu la liquidació al cessar en l'empresa..

SISÈ.- En tant que el conveni no regula la prescriptibilitat o no dels deutes d'hores de treball, cal anar a normes mes generals i pel que fa a les normes laborals, l'artº 59 de l'Estatut dels Treballadors estableix els criteris que regeixen la prescripció en les pretensions derivades del contacte de treball, així, les pretensions sobre drets de tracte successiu no prescriuen fins un any després de finalitzat el contracte de treball, tanmateix en matèria de drets puntuals i concrets, de tracte únic, la prescripció esta establerta de manera general en un any des del meritament o des que la pretensió pogués exercitar-se, segons l'artº 59.2 de l'Estatut dels Treballadors.

De la mateixa manera que un deute salarial, respecte a la quantia i meritament concrets, no al dret de que deriva, es considerada obligació de tracte únic, el deute de temps o d'hores de treball, respecte únicament a la quantia, objecte, i naturalesa de les concretes hores objecte el deute, constitueixen una obligació de tracte únic, a diferència de les condicions normes o sistemes en els que es produeix el deute o saldo de temps, que constituïrien obligacions de tracte successiu.

Per tant, de la mateixa manera que amb un deute salarial, en el sistema establert en el Conveni, si hi ha un deute de temps que transcorregut un any des que es va generar, no s'ha compensat, o no ha estat objecte de reclamació o liquidació amb efectes interruptors, estaria prescrit i no podria ser objecte de pretensió per la part creditora.

No obstant, tractant-se d'un compte obert o corrent, es notori que qualsevol moviment en el deure o en l'haver del compte, te l'efecte d'actualitzar el saldo, tant des del punt de vista del deutor com del creditor, i per tant te un efecte interruptor de la prescripció, en conseqüència, únicament estaria prescrit el saldo d'hores, a favor o en contra, que durant mes d'un any no hagués variat ni hagi estat objecte de reclamació de cap mena per la part creditora.

I en aquest exclusiu sentit cal fer la declaració pretesa d'extinció per prescripció, que per raons de congruència amb el petitum de la demanda s'ha de limitar al saldo deutor per part del treballador, tot i que la prescripció juga, evidentment, en ambdós sentits.

SETÈ.- Quant a les diferents condicions de tota mena d'adquisició i compensació del deute, es evident que la obligació contraeta entre les parts no es nomes de temps asèpticament considerat, sinó que es precisament de temps de treball, el que implica que incorpora totes

les circumstancies implícites en el contacte de treball i que constitueixen el sinalagma contractual.

Es notori que les hores de treballa cedides en relació a un lloc de treball, amb una determinada prestació, configurada en el contracte de treball, per la categoria professional, i subjecta a una determinada retribució, no es pot exigir la compensació en unes condicions de prestació més oneroses ni amb un treball susceptible de generar una contraprestació retributiva superior.

Conforme a l'artº 1156 del Codi Civil, la compensació es una de les formes d'extinció de les obligacions, tanmateix aquesta compensació, conforme al artº 1196.2º també del Codi Civil, cal que l'objecte de la compensació sigui de la mateixa espècie i qualitat. Per tant, en matèria d'hores de treball, si comporten prestacions de diferent qualificació o subjectes a condicions retributives diferents, aquesta compensació no es directament exigible sinó que s'haurà de pactar o establir els criteris d'equivalència. Tanmateix, en tant que aquesta es una qüestió únicament plantejada en el cos argumental de la demanda i no en el petitum, per raons de congruència no es possible fer-ne cap pronunciament o declaració en la decisió de la sentència.

VUITÈ.- Contra aquesta Sentència, i per raó de la matèria sobre la qual es pronuncia, d'acord amb allò que estableix l'artº 191 de la Llei reguladora de la Jurisdicció Social, es pot interposar Recurs de Suplicació.

Atesos els anteriors antecedents, fets i fonaments,

DECIDEIXO :

En la demanda interposada per Seccions Sindicals de CGT a SEAT Martorell i SEAT Zona Franca contra Seat, S.A., refuso les excepcions de defecte legal en el mode de proposar la demanda, i de inadequació de procediment, oposades ambdues per l'empresa demandada, i accepto substancialment la demanda, per tant, declaro que els saldos creditors d'hores de treball que els treballadors tinguin envers l'empresa, estant subjectes al termini general de prescripció d'un any i, sens perjudici de les possibilitats d'interrupció del termini, n'extingeix el dret de reclamació o pretensió.

Notifiqueu aquesta Sentència a les parts, feu-los saber que no es ferma, i que poden interposar-hi Recurs de Suplicació davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini dels cinc dies següents a aquesta notificació, el qual s'haurà d'anunciar en aquest Jutjat per escrit o per compareixença. Si el recurrent es demandat i no afectat pel benefici de justícia gratuïta, és indispensable que acrediti haver garantit l'import de la condemna o consignar-la al Banc Espanyol de Crèdit, oficina de Ronda de Sant Pere, 47 de Barcelona, compte corrent nº 0604/0000/65/0251/11 de la que es titular aquest Jutjat, i en tot cas haurà d'acreditar en el mateix termini, que ha efectuat un dipòsit per a recórrer, per import de 150,00 euros, al compte de la mateixa Entitat bancària nº 0604/0000/69/0251/11.

Per aquesta Sentència ho pronuncio, mano i signo.